

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI.

НЕДЕЉА 22. МАРТА 1898.

Број 12.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА:

За Србију на годину 6 динара
на пола године 3 „
За стране земље на годину 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Његово Величанство Краљ, на предлог господина Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, благоволео је указом од 14. тек. мес. решити:

1. Да се Народна Скупштина, изабрана за скупштинску периоду 1897, 1898 и 1899 године, која је указом од 24. Децембра 1897. год. сазвана на дан 30. истог месеца, па одложена за шест месеци и наређено, да се састане на дан 24. јуна 1898. године, — распусти на основу првог одељка члана 78-ог устава земаљског, а по одредби последњег одељка члана 113-ог закона о пословном реду у Народној Скупштини.

2. Други избор посланика наредиће се особеним указом у времену прописаном другим одељком члана 78-ог устава земаљског.

Овај превисоки указ саопштава се грађанству ради знања.

Од Суда Општине београдске, 15. Марта 1898. год. АБр. 2024. У Београду.

ОБЈАВА

По закону о општинској мерини и по правилима г. Министра народне привреде о извршавању тога закона, има продавац кушцу робе предати и уверење оне општине, у којој је куповина и продаја први пут извршена, да је тамо роба мерена и мерина наплаћена. Кад та роба приспе у Београд и то се уверење покаже, мерина се неће у Београду наплатити на њу. У противном, мерина ће се наплатити.

Како се многи грађани не управљају по тим правилима и на захтев кантарције општинског нити оће да покажу уверење нити оће да плате мерину, наводећи, да је плаћена мерина тамо, где је и купљена роба, то суд општински објављује, да ће се само она роба проциштати без наплате мерине, за коју се поднесе уверење да је већ мерена и мерина плаћена. На сваку другу робу, мерина ће се без икаква обзира наплаћивати.

Од суда Општине београдске, 13 Марта 1898. АБр. 1705.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

4. Марта 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовао члан суда г. В. Ј. Рајић, од одборника били: г. г. Стеван Миљковић, Трајко Стојковић, С. Ј. Авријел, Ђ. Пантелић, Св-т. Гвоздић, Ђ. Р. Одавић, Р. Драговић, Н. И. Стамениковић, Васа Николић, Стеван Максимовић,

Ђ. Димитријевић, Коста Д. Главанић, М. Савчић, Коста Д. Ризнић, Голуб С. Јанић, Глиша Стојановић, Тодор Ј. Михајловић, Љуб. Живковић, Др. Лeko, Стев. Ивковић, Коста М. Ђурић, Др. Р. Лазаровић, Дим. Гавриловић, М. О. Петровић, Милутин Ј. Марковић, М. Капенановић, Марко С. Петронијевић, Влад. Чортановић, Мијаило Ђ. Илић, Д. М. Ђорђевић, Д. Ђирковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице дужане 26. Фебр. 1898. год. и у решењу КЊБр. 131, учињена је допуна,

да се могу примати у залогу државне артије од вредности и оне приватних установа, које се котирају на берзи београдској, а и акције бродарског друштва.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда АБр. 1400 и 1469. којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Васа Канчов трг. доброг владања и доброг имовног стања; да му је Јанићије Миловановић слуга непознат.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 684 и 691, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељцима Ленки удовој Т. Николића каф. и Јулки М. Гарашанин може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

IV

Председник подноси одбору писмен предлог, да се све зграде општинске осигурају против пожара код Београдске Задруге за међусобно помагање и штедњу и да се престане плаћати премија друштву, код којег су до сада биле општинске зграде осигуране.

По прочитању тога предлога АБр. 1542 одбор је решио,

предлог овај председника општине, о осигурању општинских зграда, усваја се у свему.

V

Председник изјављује, да је на дневном реду решавање о понуди Н. В. Леона Косу и В. Ј. Мариновића, за зајам и извршење јавних радова општинских, која је понуда по решењу одбора, заједно са мишљењима стручњака и извештајима већине и мањине одборског повереништва штампана и одборницима раздата.

Пре но што је приступљено дебати о овој понуди, председник је на питање одборника г. Љуб. Живковића изјавио, да му је после довршеног проучавања понуде Косу и Мариновића поднета једна нова понуда за зајам, потписана од К. Вајса, члана понуђачког акционарског друштва из Бирсфелдена у Швајцарсквј.

Но како потписник ове понуде није поднео никаквих доказа, да је он овлашћен, да у име свога друштва чини оваке понуде нити општина има обавештдња о угледу и финансиској снази овога друштва, одбор је, на предлог одборника г. Љуб. Живковића одлучио,

да се решавање о понуди Н. В. Леона Косу и В. Ј. Мариновића одложи. Да се суд општински на подесан начин у најкраћем року, извести о озбиљности ове понуде и да умоли исту ону господу стручњаке, који су и ону прву понуду ценили, да и о овој даду свој суд.

По добивеним обавештењима о понуђачу и по примљеним мишљењима стручњака о понуди, да се сазове нарочита седница за решавање о обема овим понудама.

Да се и ова друга понуда са мишљењима стручњака о њој објави у Општ. новинама.

Статистички податци општинске трошарине за месеце Јануар и Фебруар 1898. год. о увезеној роби, подложној трошаринској такси

НАИМЕНОВАЊЕ РОБЕ	количина	ЗА МЕСЕЦЕ	
		Јануар	Фебруар
1. Башгов. и млин. производи	кгр.	139.980	186.823
2. Пољски производи	кола	637	578
3. Дрво за гориво и дрвени материјал	к.мет.	1.613	3.050
4. Животињ. произв.	кгр.	100.965	116.253
5. Животиње			
а., Прасади и јагњ.	ком.	439	1.861
б., Зечеви	„	132	208
в., Пернате ситне	„	13.050	10.495
г., „ крупне	„	3.881	1.626
д., Српа	„	—	3
6. Јестивио брашнан.	кгр.	4.302	2.196
7. Алкохолна и пшпиритуозна пића	лит.	218.944	281.060
8. Камен, гвожђе и стакло	кгр.	983.628	1.098.978
9. Кол. и јуж. произв.	„	188.062	116.151
10. Хем. и мас. произв.	„	79.813	141.238
11. Кола разних	кола	14.626	13.036
12. Коња товарних	коња	800	1.700

Из канцеларије управе општ. трошарине 1. Марта 1898. год. У Београду.

ИЗВЕШТАЈ

мањине одборског повереништва о понуди г. г. Косу и Мариновића

(СВРШЕТАК)

Одбору општине Београдске,

Услови те понуде тако су корисни по концесионара, а тако тешки по општину, да ће се нема сумње, ускоро јавити и други, који ће нудити у неколико боље

услове. — Кад то буде ми нећемо моћи просто прелазити преко таквих понуда, него ћемо и њи морати проучавати.

Отвориће се дакле читав низ преговора, коме неће бити краја.

Ако се збиља мисли, да послу што пре приступимо, онда је најкраћи пут, урадити онако како је то збор грађана решио, а то је, као што смо то већ поминули, изабрати нарочиту управу, која ће свима тим пословима руковати.

Таква би управа могла у року за 4 до 5 месеци, припремити све што је потребно, да се још овога лета са радом отпочне и да се већим делом ти послови доврше у року за 5 до 6 година, а у обиму, који нам концесионари нуде.

Тражити да се ти послови у тако сиромашној вароши, као што је Београд, изврше у што краћем року, не само да је неоправдано, него је и штетно и по општинске и по државне интересе. Јер, ако се услови, да се сви ти радови изврше у року од 3 године, као што изгледа да понуда тражи, онда то значи, да ће на томе послужити искључиво страни радници, страни мајстори и да ће се трошити страни материјал. Другим речима значи, да ће се свих 8 милиуна, колико се рачуна да ће ти послови коштати, отићи на страну, а наш радник, наш мајстор и наша индустрија видеће од тог слабу вајду.

Распоредимо ли тај посао на 5 или 6 година, ми ћемо већи део новца задржати овде и даћемо прилике нашим грађанима, да себи осигурају зараду за дуже време.

О томе општина београдска мора водити озбиљног рачуна, па ма је извршење тих радова по томе начину и скупе стало. Јер у колико су канали потребни, као важна хигијенска установа, у толико се у истој мери мора водити рачуна и о имовном стању становника, јер је имовно стање не само важна друштвена чињеница, већ је она важна и хигијенска чињеница.

Тражити од становника, које је већим делом слабог имовног стања, да зарад хигијенских установа, подноси велике терете, а при том не старати се, да се приликом тих великих радова, не осигура већини становника зарада, то је не само економска грешка, већ је то и хигијенска грешка.

Разлог или жудња, да се што пре поменуте установе добију, несме дакле бити узрок, да се прими једна штетна понуда. А како се и условима саме те понуде, одуговлачи приступ раду, онда у толико мање има разлога за примање такве понуде.

У вези са жудњом, да се што пре дође до канала и обезбеђене обале истиче се и то, како је већ 14 година прошло, од како је донет закон за грађење помених установа, па се за све то време није ништа урадило.

Тиме правдати примање онакве понуде, неумесно је, јер не стоји да није ништа рађено.

Од како је трошарина уведена, урађено је доста, поред свих честих промена у општинској управи.

На првом месту, саграђене су две школске зграде, за тим је саграђен нов водовод и поправљени су стари водоводи; добивено је осветљење; дотеран је парк на великом Калимегдану, многе су улице калдрисане и друмови доведени у добро ста-

ње; добили смо по главним улицама добре тротоаре; израђени су пројекти за обезбеђење обале савске и за каналисање већег дела Београда, све је то урађено за петнаест година.

Нека нам се изнесе пример, да су друге имућније вароши, своје хигијенске установе, за краће време извршиле.

Застоја код нас има, али је тај застој наступио од половине 1894. године, а то само за то, што је онда у општини наступила струја, која је хтела што пре да изврши још и остале радове, па је очекивала спас од странаца, а нас је омаловажавала.

Имајмо више вере у себе саме, па ће се застој прекинути и ми ћемо опет поступно корачати напред.

Да се застој прекине, није потребно примати онако неповољну понуду и давати у концесију и оне установе, које смо ми сами подigli.

Као даљи разлог за примање понуде и давање концесије, наводи се то, што општина не сме експериментисати. Другим речима, тврди се да ми нисмо способни ни за извршење, ни за експлоатисање оних установа.

Од онога, чега се већина боји, неће се убојати. На против, примањем поднете понуде општина би се баш упустила у експериментисање и то још са странцима, које нити зна који су, нити зна који ће бити, јер нас концесионари могу продавати коме год хтедну.

Одбор општине престоницке, нема разлога да буде малодушан, да буде неповерљив према самом себи.

Нека нам се покаже, шта су странци овде код нас боље урадили, од домородаца,

На против, од страначког рада ми смо имали само штете, нарочито кад су они концесионари и то такви, који раде без икакве утакмице, без икаквог ризика, исто им се још осигурава знатна добит.

Ми смо били у стању да подигнемо толике новчане установе; да заснујемо бродарство; да радимо железнице; да изведемо водовод; да подигнемо кланице и школе; да подижемо државне и приватне фабрике; у стању смо били да посвршавамо толике послове ванредне природе и да свима тим установама рукујемо, а нисмо у стању да руководимо радом за каналисање Београда и за грађење кеја.

Да ли се таква бојазан може правдати?

Можда ће нам се рећи, јест били смо у стању све то да урадимо, али је питање како је то урађено и шта нас кошта.

На то ми одговарамо, да су сви побројани послови урађени боље и јевтиније, него да су их радили странци као експлоататори.

Али баш и да је наша израда лошија и да скупе стаје, ипак је посредна и непосредна добит за све нас, у томе што само на тај начин можемо добити спремне људе за разноврсне послове.

Неумесно је дакле бојати се експериментисања са нашом управом. На против, треба једном учинити крај експериментисања са странцима и отргнути се од тога вечитог омаловажавања нас самих.

Кад ми сами себи дајемо такву сведошћу, како можемо очекивати, да странци имају боље мишљење о нама и да нам они верују.

Покажемо ли ми више самопоуздања, покажемо ли ми да умео водити рачуна о себи и својим интересима, одмах ће странци гледати све нас другим очима. —

Ми, као представници грађанства београдског, не смемо из просте малодушности, продати странцима самосталност руковања са најважнијим установама општинским.

То су разлози, са којих смо ми мишљења, да начелно не треба примити понуду г.г. Косу и Мариновића.

Међу тим, поред тих општих разлога, који нам пресудно налажу, да понуду одбацимо, има и у самој понуди таквих захтева, који се ни у ком случају не могу примити.

Такав је случај са захтевом, да се већ готов водовод уступи странцима да га они експлоатишу.

Друге вароши, које су некад резонувале исто тако, као што већина комисије резонује, и које су своје водоводе дале у концесију, морале су после кратког времена уз припомоћ државне власти и скупим жртвама откупљивати ту установу и тако постати прави господар у својој кући.

А ми, који имамо већ у рукама готову установу, намеравамо да је уступимо странцима, да је они експлоатишу извесно време и да је ми после извесног рока поново од њих откупљујемо, разуме се по знатно скупљу цену.

Такво газдовање са општинском имовином, не би се могло назвати мудро газдовање.

У понуди се ништа не каже, да ли се под водоводом разуму сви водоводи београдски, или само нов велики водовод.

Исто тако неумесно је ценити садањи чист приход водовода са 130.000 динара; јер је тај приход стварно знатно већи; он износи најмање 200.000 динара, кад се рачуна онако, како ће то концесионари рачунати, кад буде у њиховим рукама.

У понуди се даље говори о резервном фонду, а не каже се ко ће руковати тим фондом и да ли неће општина у случају откупа и тај фонд откупљивати. По свему судећи концесионар мисли, да он и тим фондом рукује, те да са интересом и приходом од тога фонда, такође повећава дивиденду својим акционарима.

У управном одбору концесионар осигурава себи 4 члана, а општини даје 3 члана. Значи да је суделовање општине у управи више форме ради.

Општини се признаје право откупа, али тек по истеку 25 година, и то, ако се откаже у двадесетој години.

Откуп се распростире не само на остаток дуга за извршене радове, већ и на капиталисану добит од чистог прихода. Што значи да ће им се тада у напред исплатити и сва добит, коју би они амали за других 25 година и то кад се та добит капиталише са 5%.

Као базис за оцену чистог прихода неће се узети приход од године када се откаже, већ се узимљу последње три године пред откуп, дакле приходи из година после отказа. Значи даје се маха да концесионар може расходе смањити на штету установе, а приход повећати. Као што се види понуда је са финансијске стране врло повољна за концесионара, али не и за општину.

Концесионар као предузимач, тражи да се ослободи царине и свију дажбина

www.unilib.rs
за увоз материјала са стране; а то значи да ће он услед тога, тући са страним материјалом већи део нашег материјала, па према томе ће и већи део новца отићи на страну.

Таква концесија не може бити корисна ни по општинске интересе ни по државне.

Концесионар даље условљава и особен начин каналисања, по тако зваком систему *шонеовом*.

Тај је систем доста добар систем, али само онамо где месне и теренске прилике то неопходно захтевају.

Али тај систем, поред добрих страна има и својих мана.

Знатна му је мана у томе, што се по томе систему не добија варош потпуно каналисана и што функционисање канала зависи од доброг или рђавог функционисања нарочитих справа. Те справе ма колико да су просте, могу ипак изазвати краћи или дужи застој.

Према теренским приликама у већем делу Београда, неоправдано је употребљавати вештачки начин кад се природним путем може једном мрежом канала одво-

дити и метеорска вода и помије и нечистоћа из нужника.

Само за ниже крајеве Београда може бити у питању, да ли да се примени баш тај *Шонеов* систем или који други.

Неупутно је, у једном прелиминарном уговору везивати се за извесан систем, који није подесан за све делове Београда, а који није још довољно ни опробан, јер је сразмерно мало вароши, које су тај систем усвојиле и распрострле га на целу варош.

Како пак концесионари условљавају, баш тај не потпун систем каналисања, то значи да су и у том питању спојене извесне финансијске користи за концесионара, а не за општину, јер не стоји, да ће каналисање по том систему, бити *значајно* јевтиније, но кад би се усвојио систем потпуног каналисања.

Тако важно питање као што је избор начина како ће се варош каналисати, не би требало ломити преко колена.

Исто је тако штетно и тражење права да г.г. *Косу и Мариновић* могу пренети на другог како прелиминаран уговор, тако и дефинитивни уговор. Другим речима, ми

сада преговарамо са г.г. *Косу и Мариновићем*, које сматрамо као солидне предузимаче, а они из личних разлога, или стицајем каквих околности, могу кад год хтедну заћи по свету и продавати нас.

Из тог захтева излаци, да ми кад би у опште дали те установе у концесију, не знамо, ко нам може доћи, да господари тим установама.

Престоница једне краљевине, да везује такав уговор, налазимо да је недостојно.

Из изложенога види се, да баш и кад би у начелу и били за концесију не би могли понуду препоручити ни у појединостима.

Али то није све, што говори, да се понуда одбаца.

Има још и законских узрока, који стоје на путу, да поменуте установе, можемо давати у концесију и на начин како се то понудом тражи.

По члану 2. закона о варошкој тропарини, може се *извршење* тамо побројаних радова уступити само под условима, који су прописани *законом за јавне грађевине*. А услови, које полажу г.г. *Косу и Мариновић* са свим су противни условима

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Стање на дан 31. Децембра 1897. год.

ТЕК БРОЈ	РАЧУН	Обрт за Децембар		Обрт од 1. Јануара до 31. Децембра		Стање 31. Децембра							
1	Благајне	402.078	16	410.305	19	2.912.497	79	2.903.063	50	9.434	29	—	—
2	Привремени издатака	12.262	30	41.876	—	499.705	72	383.990	03	115.715	69	—	—
3	Вредећи хартија	15.000	—	—	—	51.438	—	—	—	51.438	—	—	—
4	Непокретности	—	—	—	—	5.449.994	53	—	—	5.449.994	53	—	—
5	Покретности	—	—	—	—	78.771	64	—	—	78.771	64	—	—
6	Грађење кеја	—	—	—	—	88.961	61	—	—	88.961	61	—	—
7	" водовода	—	—	—	—	2.865.079	64	10.026	82	2.855.052	82	—	—
8	" калдрме из зајма	—	—	—	—	959.559	75	13.809	90	945.749	85	—	—
9	" канализације	15	50	—	—	64.303	68	—	—	64.303	68	—	—
10	" дорћолске школе	—	—	—	—	212.073	54	—	—	212.073	54	—	—
11	" палидулске "	—	—	—	—	177.210	03	—	—	177.210	03	—	—
12	" дорћолске цркве	—	—	—	—	57.837	21	—	—	57.837	21	—	—
13	Дужника разни	11.640	84	6.973	39	145.243	35	28.285	35	116.958	—	—	—
14	" калдрме	147	15	29.016	72	173.540	44	56.489	12	117.051	32	—	—
15	" водовода	—	—	—	—	3.989	62	—	—	3.989	62	—	—
16	" трошарине	—	—	19.009	13	22.111	93	20.852	46	1.259	47	—	—
17	Повериоца разни	31.865	85	77.706	03	494.105	21	780.668	48	—	—	286.563	27
18	" водовода	—	—	—	—	23.201	28	43.082	35	—	—	19.881	07
19	Кауција	—	—	—	—	200	—	2.317	—	—	—	2.117	—
20	Дијурна инжињерски	102	—	156	—	923	—	1.203	50	—	—	280	80
21	Обртне порезе	361	76	577	62	442	04	12.968	—	—	—	12.525	96
22	Поклона божићни	7163	10	10.194	—	9.697	50	15.240	95	—	—	5.543	45
23	Фондова разни	—	—	16.809	39	—	—	191.982	45	—	—	191.982	45
24	Гробљанске касе	—	—	15.467	59	—	—	110.563	05	—	—	110.563	05
25	Регулационог фонда	137.537	64	—	—	330.694	78	—	—	330.694	78	—	—
26	Управе фондова за фондове	444	95	—	—	9.234	22	—	—	9.234	22	—	—
27	" " " регулациони фонд	—	—	—	—	44.551	28	12.637	80	31.913	48	—	—
28	" трошарине	227.915	15	200.737	45	1.008.175	14	972.876	03	35.299	11	—	—
29	" фондова за зајмове	—	—	14.457	61	305	25	189.255	08	—	—	188.949	83
30	Пријема	238.000	—	198.000	—	7.404.500	—	9.789.500	—	—	—	2.385.000	—
31	Остава код Народне Банке	110.000	—	150.000	—	8.560.000	—	6.450.000	—	2.110.000	—	—	—
32	Текући " " "	30.000	—	31.930	25	205.000	—	2.302.705	45	—	—	2.097.705	45
33	Приреза 1895. год.	62.816	75	—	—	62.816	75	62.816	75	—	—	—	—
34	" 1896. "	73.562	30	1.940	99	81.390	33	81.390	33	—	—	—	—
35	Преносни кредита	211.089	87	—	—	280.348	48	280.348	48	—	—	—	—
36	Расхода — буџет	320.722	64	135.357	20	1.487.513	99	169.853	22	1.317.660	77	—	—
37	Прихода — "	—	—	132.400	29	727	20	1.034.392	27	—	—	1.033.665	07
38	Гробљанског буџета	19.715	96	6.962	76	37.917	61	37.917	61	—	—	—	—
39	Трошаринског буџета	236.773	12	223.856	99	446.396	22	905.924	98	—	—	459.528	76
40	Камате и трошкови зајма	36.853	20	160.123	03	160.123	03	160.123	03	—	—	—	—
41	Резервне ажије	795	77	—	—	795	77	795	77	—	—	—	—
42	Добитка и губитка	—	—	—	—	736	02	1.791	78	—	—	1.055	76
43	Јавни чесама	—	—	638	23	638	23	638	23	—	—	—	—
44	Главнице	59.324	48	212.077	74	120.471	40	7.356.095	35	—	—	7.235.623	95
45	Приреза за војне потребе	—	—	149.617	79	—	—	149.617	79	—	—	149.617	79
		2,246.191	49	2,246.191	49	34,533.223	21	34,533.223	21	14,180.603	66	14,180.603	66

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Београд 31. Децембар 1897. год.
Главни благајник,
Б. Ж. Нешић с. р.

Гл. књиговођа,
Н. Ј. Јанковић с. р.

под којима се могу у израду давати јавне грађевине.

Под онаквим условима, какве нуде г. г. *Косу и Мариновић*, не би смела држава давати ни једну своју грађевину у посао, а још мање ће то смети да чини општина.

Закон о варошкој трошарини наређује, да се тамо побројани радови могу *зајмом* извршити и да ће као гаранција за тај зајам служити варошка трошарина.

О прикривеном зајму, као што се том понудом нуди, као и о давању концесија и давању прихода у залог, од оних установа, о свему томе закон не даје никакво овлашћење. А исто тако ни збор грађана није дао никакво овлашћење у том смислу.

Кад би се дакле понуда примила, радило би се противно духу закона, радило би се противно интересима општинским и противно интересима грађанства.

На завршетку помињемо још и то, да су: снабдевање вароши водом и канализација вароши, хигијенске установе, које се никада не смеју у концесију давати.

Сама је природа тих установа таква, да оне морају бити у рукама општине и да општина мора са њима слободно располагати.

Давањем тих установа у концесију, ми би те чисто хигијенске установе, претворили у спекулативне установе и тада би хигијенска страна била потпуно занемарена.

На послетку, не треба губити из вида да су и водоводи и канали и кеј, такве установе, које се тако рећи сваког дана морају повећавати. А свако повећање тих грађевина, изазваће и повећање дуга концесионару, па дакле и већу нашу зависност од њега.

Примањем понуде, ми би ушли у дуг без краја, ми би се лишили слободног располагања тим тако важним установама, примили би нешто, што се противи и нашем искуству и искуству других вароши.

Примањем понуде ми би увели једну са свим опасну практику. Ми би данас дали водоводе канале и кеј у концесију, сутра то исто можемо и из истих разлога учинити са калдрмом, парковима, па и са самим школама. Једном речи, ми би могли дати странцима све општинске установе и онда би се општина београдска звала само по имену српска општина.

Ето то су разлози, господо одборници, са којих смо ми противни примању понуде и са којих вама предлагемо, да се та понуда као по све штељна по општинску, одбаца у начелу и не упуштају се у претрес појединих одредаба њених.

у Београду

18. Фебр. 1898. год.

Одборници:

Н. И. Штаменковић с. р.

Коста Д. Главинић с. р.

Милушин Ј. Марковић с. р.

* * *

Ради решавања о овој понуди г. г. *Косу и Мариновића* за зајам и извршење јавних радова београдске општине, сазвата је била седница одбора општинског, на дан 25. фебруара 1898. године.

Пре но што је приступљено читању понуде и извештаја, председник општине

саопштио је одбору, да члан повереништва одборског за проучавање ове понуде, одборник г. Т. Селесковић, проф. Велике Школе, није никако учествовао у раду повереништва, нити се је извинио за недолажење на састанке.

А члан истог повереништва г. Свет. Гвоздић, државни комесар при Народној Банци, био је само у два седницама повереништва, а у осталима није могао долазити због болести свога детета, чиме је и извинио недоласке. Но кад је у овој одборској седници прочитана понуда, мишљење стручњака и извештаји већине и мањине одборског повереништва, изјавио је, да се и он придружује мишљењу већине повереништва.

По прочитању свих напред изложених докумената одбор је, због важности саме ствари, одлучио, да се како понуда, тако и сва мишљења стручњака и оба извештаја одборског повереништва о њој, штапају у једну књигу, како би одборници боље проучили саму понуду и разлоге за и против исте.

Београд

26. Фебр. 1898. год.

ЛИЦИТАЦИЈА

По решењу господина Министра војног од 26 Фебруара. тек. год. ИГМ 229. из 1896 год. држаће се на дан 30 и 31-ог овог месеца једно-дневна усмена лицитација у штабу ове команде, од 9 сати пре подне а за dopravу — продужење — штале постојаће у Топчидеру.

Предрачунска је сума 19.601 динар и 35 пара динар.

Кауција је 2.940 динар у готовом новцу или вредећим државним папирима. Полаже се на дан лицитације.

Сва техничка документа могу се видети сваког радног дана у ижињерском одељењу ове команде.

Из команде Дунав. дивиз. области 11 Марта 1898 год ИМ 1763.

ЛИЦИТАЦИЈА

Општина београдска даваће под закуп путем јавне усмене лицитације право наплате аренде на пијаци Зеленог венца, у које улази и закуп једанајест општинских дућана на истој пијаци. Закуп ће важити или за три године или за једну годину дана, а рачунаће се од дана када лицитација буде одобрена.

Лицитација ће се држати на дан 26-ог овог месеца, од 2—5 сати по подне у канцеларији економског одељења општине где се могу и услови видети.

Кауција се полаже у 300 динара у новцу или вредећим папирима.

Ово се даје јавности и позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

Абр. 1466. Од суда општине београдске, 20. Марта 1898. год. Београд.

О Г Л А С

У Крушевцу држаће се тродневни папањур о Благовестима — 25., 26. и 27.

Марта ове године, на коме ће се продавати стока и сви овоземаљски производи.

Крушевачка сточна пијаца **Чувена.**

Јавља се ово трговачком свету, ради знања.

Од суда општине вароши Крушевца, 10. Марта 1898. г. РМ 325 у Крушевцу.

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробнице и гробови на новоме гробљу а по захтеву приватних отварају, и пошто тај посао кошта гробљанску касу плаћајући надничаре и зидаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробова и гробница на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробнице 4.— дин.

II. За отварање и затварање велике гробнице 5.— дин.

III. За отварање и затварање гробнице са преносом тела из простог гроба у зидани 8.— дин.

IV. За откопавање простог гроба ради преноса тела из гробља 5.— дин.

Таксу ову наплаћиваће благајница новог гробља у корист гробљанске касе, и издаваће допусте за овај рад.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димњичарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
- б) За незидан шпархерт — — — 0·40 д.
- в) За узидан — — — — — 0·20 д.
- г) За велики узидан шпархерт у гостионици — — — — — 0·50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима — — — 0·24 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи — — — 0·20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове — — — 0·75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра — — — — — 10.— д.
- б) Од акова — — — — — 0·50 д.

III. Гробарина:

- а) Гроб за децу — — — — — 7.— д.
- б) Гроб за одрасле — — — — — 12.— д.
- в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
- г) Велика гробница III реда — — — 998·93 д.
- д) Велика гробница II реда — — — 1099·93 д.
- ђ) Велика гробница I реда — — — 1684·57 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

- а) Проста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
- б) Кола са анђелима са 2 коња — — — 18 "
- в) Стаклена кола са 2 коња — — — — 24 "
- г) Стаклена кола са 4 коња — — — — 60 "